

АГРОХІМІЯ ТА СУЧАСНІ АСПЕКТИ ЗАСТОСУВАННЯ ДОБРИВ, ЇХ ЕФЕКТИВНІСТЬ

(вибіркова освітня компонента для здобувачів ступеня доктора філософії ОНП Агрономія зі спеціальності «Агрономія»)

Кількість кредитів ЄКТС	5
Форма контролю	екзамен
Аудиторні годин	50, в т.ч. лекції – 20, практичні заняття – 30

Анотація дисципліни

Освітній компонент «Агрохімія та сучасні аспекти застосування добрив, їх ефективність» спрямований на формування у здобувачів ступеня доктора філософії зі спеціальності «Агрономія» системного наукового розуміння закономірностей живлення рослин, трансформації поживних речовин у ґрунті та наукових основ застосування добрив у сучасних агроекосистемах.

Дисципліна інтегрує фундаментальні положення ґрунтознавства, біохімії, фізіології рослин та екології, забезпечуючи методологічну основу для обґрунтування систем удобрення в умовах інтенсивного та сталого землеробства. У межах курсу розглядаються процеси кругообігу макро- і мікроелементів у системі «ґрунт–рослина–добриво», агрохімічні властивості ґрунтів, методи агрохімічної діагностики, принципи оптимізації мінерального живлення культур, екологічні аспекти застосування добрив, а також сучасні підходи до розроблення ресурсоефективних систем удобрення.

Особлива увага приділяється сучасним аналітичним методам визначення вмісту поживних речовин у ґрунті й рослинах, інтерпретації результатів лабораторних досліджень, використанню цифрових технологій у моніторингу родючості, математичному моделюванню балансу елементів живлення та оцінці агрохімічної ефективності агротехнологій.

Освітній компонент формує здатність:

- застосовувати передові концептуальні та методологічні підходи агрохімії у власних наукових дослідженнях;
- обґрунтовувати системи удобрення з урахуванням агроекологічних умов і спеціалізації господарства;
- здійснювати агрохімічний моніторинг та прогнозувати зміни родючості ґрунтів;
- інтегрувати принципи сталого розвитку та екологічної безпеки в практику удобрення.

Дисципліна забезпечує науково-методичне підґрунтя для виконання дисертаційних досліджень у галузі живлення рослин, управління родючістю ґрунтів, підвищення продуктивності агроценозів і мінімізації екологічних ризиків аграрного виробництва.